

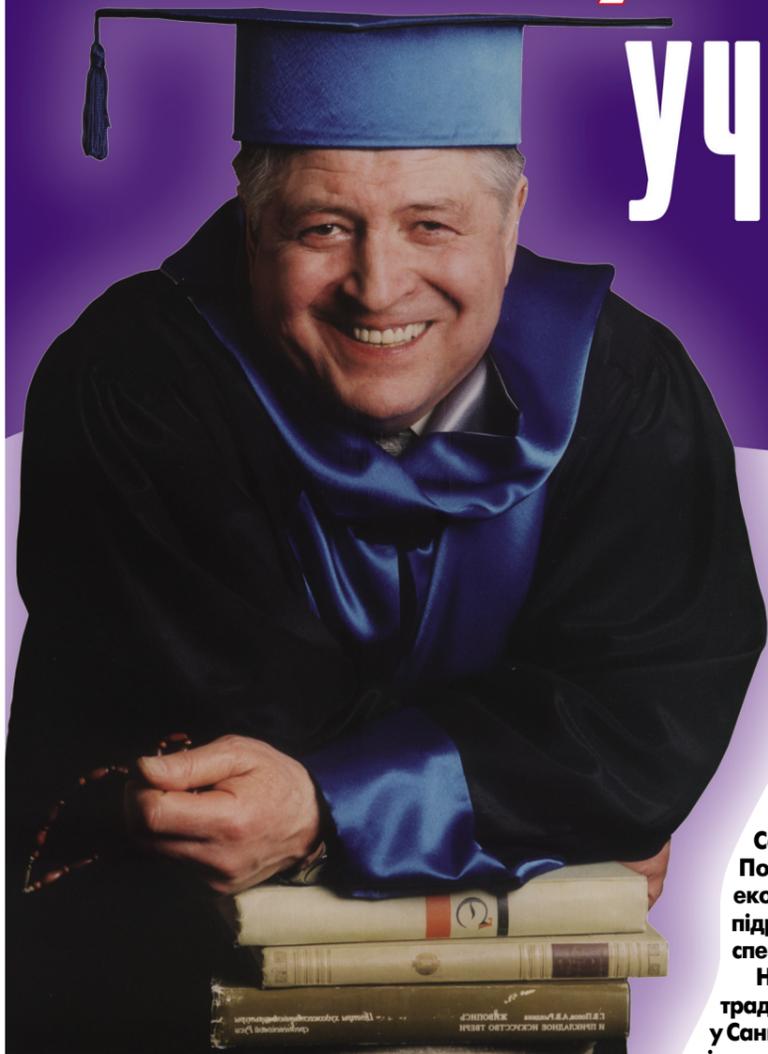
**СПЕЦІАЛЬНИЙ ДОДАТОК
ДО РАЙГАЗЕТИ**

**Решетилівський
ВІСНИК**

31 жовтня 2008 р.

**До 60-річчя з дня народження
нашого славного земляка**

А.М.Асаул:

УЧЕНИЙ, МЕНЕДЖЕР, ГУМАНІСТ

Сьогодні, 31 жовтня, виповнюється 60 років з дня народження Анатолія Миколайовича Асаула – уродженця Решетилівки, який здобув високе ім'я і авторитетне визнання в науковому світі, в сфері практичної економіки та в громадському житті. Він входить у когорту найвизначніших людей Полтавщини, котрі проживають у Санкт-Петербурзі. Земляки пишуться ним і удостоїли звання Почесного громадянина Решетилівщини.

А.М.Асаул – доктор економічних наук, професор, дійсний член Санкт-Петербурзької інженерної Академії, Російської Академії природничих наук, Міжнародної Академії менеджменту, член президії Санкт-Петербурзького відділення Міжнародної академії інвестицій та економіки будівництва, Почесний академік будівельного комплексу, Почесний будівельник Росії, академік Академії економічних наук України. Він автор та співавтор понад 200 наукових праць, серед яких понад 20 підручників і навчальних посібників, монографії, статті. Активний учасник конференцій, симпозіумів, спеціалізованих виставок, у тому числі міжнародних, зокрема й в Україні.

Наш земляк глибоко шанує своє національне коріння, постійно підтримує і популяризує українські традиції і культуру – бере дійову участь у діяльності Товариства імені Т.Шевченка та об'єднання українців у Санкт-Петербурзі. Підтримуючи зв'язки з Решетилівкою, проявляє себе в благодійній діяльності на користь рідного краю.

Віхи біографії і визнання

Анатолій Миколайович Асаул народився 31 жовтня 1948 року в селі Решетилівка Полтавської області, де пройшли його дитячі, шкільні літа. Закінчив Решетилівську десятирічку.

В 1966 році Анатолій поїхав у Ленінград з серйозним наміром навчатися і утвердитися в житті. Тут він у 18 літ розпочав свій трудовий шлях – різноробочим будівельного тресту та поступив навчатися у Ленінградський інститут інженерів залізничного транспорту.

В 1972 році закінчив зазначений ВУЗ по спеціальності «Будівельні, дорожні машини та устаткування», отримав кваліфікацію інженера-механіка. Цього ж року був призваний на строкову військову службу.

З 1973 року, після служби в армії, працював на різних інженерно-технічних посадах у трестах «Будмеханізація» і «Ленопорядбуд» Головліноградбуду.

В 1979 році призначений начальником управління механізації і транспорту тресту «Півдзахіделеваторбуд».

З 1982 року – головний технолог тресту, а з 1988 по 1994 роки – виконроб, головний інженер, начальник управління механізації тресту «Ленагропромспецбудмонтаж» (з 1992 р. АООТ – «Агробудмеханізація»).

В 1994 році А.М.Асаул обраний генеральним директором відкритого акціонерного товариства «Проектно-будівельне об'єднання «Лен-облагробуд», а з 2000 року по нинішній час він є головою ради директорів цього товариства.

Під керівництвом А.М.Асаула «Леноблагробуд» активно розвиває нові напрями в будівельній діяльності. Це зокрема: випуск бетонних виробів методом лиття малих архітектурних форм, виробництво піломатеріалів і погонажних виробів для будівництва, зовнішня система утеплення споруд, система комплексного енергозбереження об'єктів і т.д. А.М.Асаул є ініціатором і керівником ряду напрямків по вирішенню проблем підвищення ефективності будівельних машин. Також бере активну участь в проектах соціальної спрямованості.

Не дивлячись на успішну кар'єру і накопичений виробничий досвід, А.М.Асаул у нових економічних умовах прийшов до необхідності наукового осмислення діючих методів управління. Першим кроком на цьому шляху стала викладацька діяльність в Ленінградському інженерно-економічному інституті (з 1988 року). Потім послідував факультет перепідготовки Ленінградського інженерно-економічного інституту за фахом «Управління, економіка і організація будівельного виробництва» (1990 р.).

Це дозволило захистити кандидатську дисертацію (1993 р.).

В 1997 році Анатолій Миколайович захистив докторську дисертацію на тему «Методологія і методика ефективної організації підприємницької діяльності в будівельному комплексі». Поєднуючи виробничу діяльність з викладацькою, отримав вчене звання доцента, а в 1999 році йому присвоєно вчене звання професора.

Нині А.М.Асаул – крупний учений в галузі економіки, визнаний вітчизняною і міжнародною науковою громадськістю як такий, що вніс значний вклад у вирішення актуальних проблем. Його дослідження відрізняються науковою новизною, характеризуються перспективними теоретичними і практичними напрямками. Основні сфери досліджень – економіка будівництва, нерухомість, підприємництво.

«Де народився – там і пригодився»

Рішенням сесії районної ради нашому славному земляку-вченому Анатолію Миколайовичу Асаулу, який нині проживає і працює в Санкт-Петербурзі, у 2006 році присвоєно звання «Почесний громадянин Решетилівщини».

В день вручення атрибутів Почесного громадянина він сказав:

— Для мене дуже важливим є визнання моїх заслуг на рідній землі. Батьківщина одна і особливо цінує це на відстані. Вважав і вважатиму за обов'язок ділитися всім, чим можу, на нагальні потреби розвитку району, щоб про мене могли сказати: «Де народився – там і пригодився...».

На знімку: А.М.Асаул в день відкриття Свято-Миколаївської церкви у Решетилівці. Численні журналісти оточили пильною увагою почесного гостя, який вніс великий вклад у зведення храму і цього дня був нагороджений орденом Преподобного Іллі Муромця.

Схиляємось перед благодіяннями, які зробив цей учений муж

Жив у нашому селищі зовні непримітний чоловік – Микола Сергійович Асаул. Були у нього дім, сад та син. А ще мав цей чоловік міцну віру. Тому й став одним з перших парафіян Свято-Миколаївської церкви в Решетилівці.

Микола Сергійович з глибоким смиренням, вірою і правдою ніс послух, довгий час був помічником голови парафіяльної ради. Тиха, скромна, набіжна людина, душа якої вже за межею вічності. Проте усю свою ревну православному віру, потребу робити добро людям Микола Сергійович передав синові – Анатолію Миколайовичу Асаулу.

Важко переоцінити вклад всесвітньовідомого професора, заслуженого будівельника Російської Федерації, доктора економічних наук в духовне і культурне сподвижництво нашого краю. Не злічити тих благодіянь, які зробив цей учений муж.

Парафіяни Свято-Миколаївської церкви щодляють складають вдячну молитву, просять Бога про милості для Анатолія Миколайовича. Адже і його милосердя, і доброта стали опорою при будівництві храму. Варто знову згадати, що А.М.Асаул пожертвував гроші від продажу батьківської хати. І тепер стіни церкви ніби містять частку душі покійного Миколи Сергійовича.

Анатолій Миколайович дав чималі кошти на придбання іконостасу та кіоту з іконою Покрови Пресвятої Богородиці. Він завжди є жаданим і бажаним гостем у нашій Святій православній церкві. Благодійницьку діяльність А.М.Асаула було високо відзначено – Свята церква нагородила його орденом Преподобного Іллі Муромця. А у переддень знаменної дати в житті нашого земляка,

Хліб-сіль від вдячних решетилівців у день відкриття Свято-Миколаївської церкви.

напередодні ювілею усі парафіяни Свято-Миколаївської церкви разом з настоятелем протоієреєм Стефаном щиро вітають Анатолія Миколайовича Асаула і зичать Божого провадження та праведних земних діянь во славу Всевишнього і з любові до ближнього.

Хай посилають Вам з небес Незримих Божеських чудес. І хай Вас завжди зберігає Наша Заступниця Свята. Нехай стежини лиш добра Господній Ангел проклада, Щоб ще на многі літа Світила Ваша доброта!

Прихожани Свято-Миколаївської церкви.

Віхи біографії і визнання

У 1994 р. Анатолій Миколайович Асаул удостоєний звання заслуженого будівельника Російської Федерації; у 1995 – почесного будівельника Росії і почесного будівельника «Нечерноземагрозпромбуду», в 1999 – почесного будівельника «Росагропромбуду». У 2000 р. переможець всеросійського конкурсу «Менеджер року» в номінації «Будівництво». У 2002 р. за внесок в галузі стратегічного менеджменту нагороджений «Золотою медаллю SPI» (Франція, 2002). За великий особистий внесок у розвиток будівельної галузі неодноразово (1999, 2001, 2003 рр.) нагороджувався Почесною грамотою Держбуду Росії. У 2001, 2003 і 2004 рр. Асоціацією менеджерів включений в рейтинг «Тисяча найпрофесійніших менеджерів Росії». У 2003 р. за значний внесок у розвиток Санкт-Петербурга нагороджений медаллю «В пам'ять 300-річчя Санкт-Петербурга». У 2007 р. нагороджений орденом будівельників Росії Почесним знаком «Будівельна слава» і нагрудним знаком «Будівельникові Санкт-Петербурга».

Величезна енергія, працьовитість і відповідальність не дозволили йому залишитися осторонь і від суспільного життя. Про це свідчать дві Почесні грамоти губернатора Ленінградської області (1998, 2002 рр.), подячний лист губернатора Санкт-Петербурга (2000 р.), подяка віце-губернатора Санкт-Петербурга (2004 р.) і губернатора Санкт-Петербурга (2007р.).

Почесний громадянин м. Всеволожська і Всеволожського району Ленінградської області (2004 р.). Почесний громадянин Решетилівського району Полтавської області (Україна) (2006 р.).

А. М. Асаул – заступник голови дисертаційної ради Санкт-Петербурзького державного архітектурно-будівельного університету; член дисертаційної ради Санкт-Петербурзької академії управління і економіки і Новгородського державного університету ім. Ярослава Мудрого. Автор 34 підручників з грифом УМО і МОН: 15 навчальних посібників з грифом УМО і Міністерства освіти і науки РФ: 16 монографій, більше 200 наукових статей.

Вітання ювіляру від земляків

Вельмишановний Анатолію Миколайовичу!

Прийміть щирі вітання та найкращі побажання від жителів Решетилівщини з нагоди Вашого ювілею!

Цей знаменний день життя Ви зустрічаєте у повному розквіті сил та енергії, добрими справами та самовідданою працею, завдяки чому користуєтесь щирою повагою та любов'ю усіх тих, хто знає Вас!

Із наукових висот, яких Ви досягли у місті на Неві, Ваш погляд завжди спрямований до рідної землі.

Звання «Почесний громадянин Решетилівщини» — це щира подяка решетилівців за Ваші добрі справи, що сприяють духовному та освітньому зростанню краю.

У цей пам'ятний день бажаємо Вам, шановний Анатолію Миколайовичу, міцного, мов корені козацького дуба, здоров'я, невичерпної енергії, грандіозних звершень, втілення всіх творчих задумів.

Многая літа, дорогий ювіляре!

О.Дроботенко,
голова Решетилівської райдержадміністрації.

В.Бережний,
голова Решетилівської районної ради.

Щиро вітаємо нашого земляка Анатолія Миколайовича Асаула

з 60-річчям від дня народження

Високо цінуємо, що хлопець з Решетилівки завдяки винятковій наполегливості, настирності, працьовитості і здібностям пройшов шлях від робітника до Почесного академіка будівельного комплексу, став доктором економічних наук, професором. Дякуємо за зв'язки з рідним краєм. Бажаємо вам нових надбань у праці й житті, всіяких зараздів, здійснення найзаповітніших мрій та бажань.

Від імені Почесних громадян Решетилівщини
Іван Гальченко,
голова постійної комісії Полтавської обласної ради.

Витоки його таланту і потаємні поклики душі

Нам, землякам, має бути особливо приємно, що А.М.Асаул все життя керується принципами, почерпнутими в дитинстві і юності на решетилівській землі. Зокрема, з тих далеких літ він глибоко усвідомив, що тільки виняткове працелюбство і недужинна наполегливість ведуть до успіху. Такі риси йому прищепили батьки Микола Сергійович і Марія Олексіївна, шкільні вчителі, інші близькі люди.

Виділені якості, до речі, притаманні багатьом іншим представникам численного роду Асаулів. Так, решетилівці добре пам'ятають шанованого ветерана війни (на жаль, нині вже покійного) Василя Сергійовича Асаула. Це рідний дядько Анатолія Миколайовича, який у свої 22 роки командував на фронті ротою. Інший дядько – Іван Федорович Асаул – був начальником райвузла зв'язку впродовж багатьох післявоєнних літ. А двоюрідний брат Микола Васильович Асаул більше 35 літ на видних постах у облсанепідемстанції. Інший двоюрідний брат – Володимир – науковець у Дніпропетровську.

«Я можу працювати безупину декілька днів підряд, — говорить А.М.Асаул. — Праця моя дає плоди тому, що я займаюся тим, чим хочу. Лиш би мені ніхто не заважав...».

Несподівано була відповідь на запитання, завдяки чому він так стрімко піднімався щаблями кар'єри: «Я завжди брався за справу, від яких інші відмовлялися, вважаючи їх безнадійними чи невдячними...». Поступати «від зворотного», наперекір усталеним поняттям – така логіка заводила в тупик багатьох його опонентів,

вивершувала над обставинами і зрештою увінчувалась успіхом.

По життю А.М.Асаул іде відкрито, ніколи не приховуючи своїх цілей. «Стараюся правильно поставити себе серед людей. Недоброзичливцям, якщо такі трапляються, відповідаю на їх подив добром. Це нейтралізує таких, перетворює у соратників і помічників».

А.М.Асаул зробив для себе несподіване відкриття, що вільний час є тільки... в по-справжньому зайнятих людей. Будучи «по зв'язку» завантаженим роботою, він постійно в пошуках нових справ, при цьому переконається у відомій істині: чим більше знаєш, тим більше розумієш, скільки тобі ще невідомо. В такій ситуації весь час стимулюється думкою: «А далі що? А ще далі?..»

З бесід з Анатолієм Миколайовичем стає зрозумілою і його тяга до рідної землі, яка особливо помітна в останні роки. Йому осіли в душу слова батька, який говорив: «Так то ж ти, синку, у Росії відомий. А в Решетилівці тебе й не знають.» Напевне, ним керує прагнення спокуювати певний «гріх» щодо батькового зауваження...

А ще він відчуває в собі потужний поклики предків, вважає за обов'язок дослідити глибшу історію свого роду. Йому в радість зробити бодай децимо посильного добра для земляків...

І.ЦИГАН,
член Спілки журналістів України,
редактор газети «Решетилівський вісник».

Багато сил, знань і енергії віддає А. М. Асаул підготовці молодих фахівців вищої кваліфікації. Брав активну участь в розробці Державного освітнього стандарту вищого професійного утворення другого покоління (2000). Під його керівництвом і при безпосередній участі були розроблені і згодом затверджені зразкові програми дисциплін «Організація підприємницької діяльності» і «Економіка нерухомості». Згодом за цими програмами ним були підготовлені і видані підручники з грифом Міністерства освіти і науки РФ, а також з грифом Міністерства освіти і науки України, Вірменії і Азейбарджана. В ході науково-педагогічної діяльності підготував 19 кандидатів наук, 5 докторів наук.

Студентські роботи, виконані під керівництвом професора А. М. Асаула, неодноразово нагороджувалися дипломами і Медаллю Міністерства Росії «За кращу наукову студентську роботу». За що науковий керівник нагороджений грамотою Міністерства освіти РФ.

А. М. Асаул глибоко шанує своє національне коріння, у зв'язку з чим активно підтримує українські традиції. З моменту приїзду до Санкт-Петербурга (1966 р.) є членом громадської організації «Суспільство імені Тараса Шевченка», а з моменту створення Українського суспільно-культурного суспільства його імені (1988) бере активну участь в об'єднанні українців, що живуть в Санкт-Петербурзі, популяризації української культури і народних традицій. Він був безпосереднім учасником акції з увічнення пам'яті Тараса Шевченка – відкриття пам'ятника поетові в Санкт-Петербурзі (скульптор Лео Мол – Леонід Молодожанін, Канада) 22 грудня 2000 р. у присутності президентів Росії і України.

За ініціативою А. М. Асаула і безпосередньої участі Полтавського земляцтва в Санкт-Петербурзі видані книги Олексія Дмитренка українською мовою. Ці книги видані для української діаспори Петербурга та передані у великій кількості для використання в Решетилівському районі.

За багаторічну плідну роботу в галузях науки, українознавства, вагомий особистий внесок у розвиток української культури і писемності в регіоні та підтримку тісних зв'язків української громади м. Санкт-Петербурга з Україною та Полтавою нагороджений Почесною грамотою Полтавської обласної ради та нагрудним ґодинником від голови Полтавської обласної ради.

А ось так усе починалося...

Решетилівка. Мікрорайон «Озеро». Юні літа...

Фото з сімейного архіву Василя Миколайовича Зленка з Решетилівки - двоюрідного брата А.М.Асаула (по матері). Привертає увагу, що на всіх знімках юний Анатолій - з книжкою чи з газетою в руках...

Мої щирі вітання з 60-річним ювілеєм дорогому землякові
Анатолію Миколайовичу Асаулу

Решетилівка по праву може пишатися Анатолієм. Не часто родить земля людей такого таланту - вченого, організатора, менеджера, економіста, патріота. Це трудяга з трудя на ниві науки, практики, гуманістики.

Мені, українському літератору, особливо приємно бачити, як він дорожить своїм національним корінням і як повертає до родинних витоків дітей та внуків. У них в оселі звучить слово Шевченка і витає решетилівський дух...

Вдячний Анатолію Миколайовичу за безкорисливу поміч у виданні моїх книг, за ініціативу і енергію в пропаганді моєї творчості.

Побільше б таких людей і в нашій Україні - держава була б процвітаючою та благополучною.

Зичу ювіляру і всій його дружній родині здоров'я, щастя, рясних Божих благословень на многії-многії літа.

Олексій Дмитренко, лауреат Національної премії ім.Т.Г.Шевченка. м.Київ.

ЛЮДИНА ВЕЛИКОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО, ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Я познайомився з А.М.Асаулом у 2003 році, коли в нашій районній раді, яку очолював, активно апробувалася ідея створення Клубу Решетилівського земляцтва - з метою задіяти потенціал знаменитих вихідців з Решетилівщини для розвитку рідного краю.

Анатолій Миколайович одразу справив враження ділової, конкретної, щирої людини, готової безкорисно послужити на благо решетилівської громади. Ці свої блага наміри він сповна підтвердив надалі, відгукуючись на наші прохання щодо різних допомог землякам. Неоціненний його внесок, зокрема, у будівництво Свято-Миколаївської церкви та у підтримку районної бібліотеки.

Я мав можливість переконаватися, якою авторитетною і високошанованою особистістю є А.М.Асаул у Санкт-Петербурзі, як з ним рахуються науковці, державні діячі. Це коли брав участь по його запрошенню у відзначенні шевченківських днів в місті на Неві. Також на власні очі пересвідчився, як він свято береже пам'ять про Решетилівку, обладнавши у себе вдома світлицю з атрибутами рідного краю.

Велике визнання має А.М.Асаул у вузах Полтавщини, по яких мені довелося його супроводжувати.

Свідченням поваги в області до нашого земляка є факт, що на його 60-річний ювілей поїхала в Санкт-Петербург представницька делегація Полтавщини на чолі із заступником голови обласної ради О.Марченком.

Ми можемо гордитися такими вихідцями з району, як А.М.Асаул. Варто активніше використовувати їхній потенціал, насамперед духовний та інтелектуальний, для блага Решетилівщини.

І.ПИСАРЕНКО,
депутат районної ради.

Незабутні враження від відвідин північної Пальмири

Делегація освітян району побувала в Санкт-Петербурзі, де зустрілася із нашим земляком А.М.Асаулом

Санкт-Петербург називають новим Вавилоном, порівнюють з Римом і Венецією, іменують «Російською Європою». Мабуть, жодна назва, жоден опис не в змозі передати невлонимий і прекрасний, мінливий і чаруючий образ міста на Неві.

Насамперед ми побували на Смоленському цвинтарі, адже тут знаходиться місце першого поховання нашого Кобзаря Т.Г.Шевченка. Чиймись дбайливими руками тут висаджено квіти, а гранітна плита нагадує всім про генія українського народу. Приємно, що росіяни поважають великого сина України...

Мандрувати Петербургом можна безкінечно, бо кожен острів, кожна вулиця, площа, кожен канал - окрема сторінка історії.

Неповторні враження залишилися від відвідин Петропавлівської фортеці, Ісакієвського собору, храму Воскресіння Христового, Казанського і Нікольського Соборів.

Однією з головних родзинок туристичного Санкт-Петербурга є всевітньовідомий Ермітаж. Цей палац різноманітний і разом із містом і за два століття перетворився на величезний музейний комплекс.

Кожен квартал, кожен район міста на Неві - неповторна таїна історії. Вдивляючись у величні і монументальні образи пам'ятників Петру I, Катерині II, Олександрю Невському і відчуваєш подих історії.

Справжнім храмом мистецтва був і залишається Російський художній музей, особливим домашнім затишком і красою приваблює Юсуповський палац, а в самому палаці - домашній театр.

Відвідали ми і Царське село, знаменитий Катерининський палац та Царськосельський лицей, де навчався О.Пушкін. Щире захоплення викликала «столиця фонтанів» Петергоф, який налічує 150 діючих фонтанів і 5 каскадів. Щороку його відвідує 5 млн. туристів зі всього світу, щоб стати свідками незабутнього видовища, за словами А.Бенуа, «ірреального, що ніби на мить наснилося...»

Все ж найбільшим багатством Санкт-Петербурга є його жителі, привітні і щирі люди. Винятково толерантні, чемні, по-особливому привітні. Та навіть не це вирізняє їх серед інших, а трепетне, бережне ставлення до свого міста. Вони сповнені гордістю за його історичне минуле, та вміють і в сучасній обстановці зберегти красу і неповторність Північної столиці.

Ця думка турбувала і найбажанішого нашого співрозмовника, жителя Санкт-Петербурга Анатолія Миколайовича Асаула. Доля закинула його в далекий Ленінград ще зовсім молодим. Сповнений мрій і сподівань, юнак з нашого рідного селища відправився вступати в «мореходку», та фортуна вирішила по-іншому.

Зараз наш земляк, Почесний громадянин Решетилівщини Ана-

ти куточкам України на далекій Півночі. Недаремно кажуть у народі, що талановита людина талановита у всьому. Тож навіть власний будинок А.Асаул перетворив у своєрідний архітектурний ансамбль, використавши особливості природного ландшафту - пагорб і його схили. Чудовий сад, ставочок із фонтаном - все виконане з любов'ю і надзвичайною майстерністю.

коли вони запрошують до справжньої української світлиці, що є окрасою будинку. З надзвичайною емоційністю розповідає господар про вишиванки, гобелени, картини, привезені з рідного краю. Він не тільки розуміється на цих речах, а й знає про їхніх авторів, годинами може розповідати про свої земляків. Побувавши в робочому кабінеті Анатолія Миколайовича, я був приємно здивований величезною кількістю відзнак і нагород. Та розповідав професор Асаул не про свої відзнаки, а з теплотою і ніжністю показував випускне фото рідного 10 класу Решетилівської середньої школи, з величезною повагою згадував своїх учителів.

Мабуть, ось цей духовний зв'язок з рідною землею, рідною культурою спонукав його до меценатської діяльності.

Анатолій Миколайович не тільки вкладає кошти в розбудову культурних цінностей нашого району, а й видає в Санкт-Петербурзі книги нашого письменника-земляка Олексія Дмитренка. А ще планує видавництво книги для дітей, написаної вчителькою з Глибокої Балки, бажає допомогти ще одному землякові - В.М.Козюрі у створенні історичної оповідки про наш край. Незвично в наших умовах зустрічатися з такою широтою душі.

Будучи членом великої української громади Санкт-Петербурга, він робить усе, щоб його Решетилівку тут знали і шанували. Любов до отчого краю Анатолій Миколайович передає своїм дітям і онукам, яких навчає рідної української мови.

Тож з нагоди ювілею щиро вітаємо Анатолія Миколайовича Асаула, бажаємо йому здоров'я, щастя і нових творчих злетів, а ще щиро вклоняємося за любов до отчого краю і рідної землі.

М.НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ,
голова райкому профспілки працівників освіти.

Дружна родина Асаулів у Санкт-Петербурзі.

В центрі на фото - мама Анатолія Миколайовича - Марія Олексіївна.

Місто дуже чисте. Тут нікому навіть на думку не спадає залишити недопалок чи сміття під ногами в перехожих. Дивлячись на це, дивуєшся: чому ж у нас не так? Чому ж ми не навчилися поважати самих себе і оточуючих, берегти те, що поруч?

Анатолій Асаул дуже шанована в своєму місті особистість. Проте його високі титули не заважають йому бути простою і щирою людиною. В період нашого перебування в місті Анатолій Миколайович зустрівся з земляками, радо вітав у своєму обійсті, яке можна назва-

Щедрістю і гостинністю, як і належить справжній українці, відрізняється і дружина Анатолія Миколайовича - Тетяна Миколаївна.

А ще родина Асаулів проникнута безмежною любов'ю до України і рідної Решетилівки.

Гордістю сповнюються їх серця,

«...В особі А.М.Асаула Решетилівка – Полтавщина – Україна мають надзвичайно активну, ділову й творчу людину, вченого, кого не соромно називати елітою української нації в північній столиці Росії: не затурканий хохол, а справжній, мислячий українець, який із гідністю приніс на береги Неви гарячу енергію лицарів-волелюбів, жагучість їхньої неспокоїної вдачі».

(Олексій Дмитренко. Есе «Не пройти безслідно по землі»).

А.М.Асаул з дружиною Тетяною, теж решетилівкою (дівооче прізвище Гайдук) активно цікавиться історією та сьогоденням решетилівських народних промислів, здобутками місцевих майстрів вишивки і килимарства.

На знімках: вгорі — біля Решетилівського килима (автор Н.Н.Бабенко) в залі ООН. Нью-Йорк, 2007 рік; зліва – в майстерні С.О.Колінченка у Решетилівці.

Завдяки А.М.Асаулу по-новому запрацювала районна бібліотека

«Не пройти безслідно по землі». Під такою назвою в читальному залі районної бібліотеки оформлена книжкова виставка до ювілейної дати Почесного громадянина Решетилівщини, доктора економічних наук, професора, Заслуженого будівельника Російської Федерації, дійсного члена Міжнародної академії інвестицій та економіки будівництва, Санкт-Петербурзької інженерної академії природничих наук — Анатолія Миколайовича Асаула.

На виставці представлено книгу Полтавського видавництва «Дивосвіт» «Анатолій Миколайович Асаул – человек и ученый», де простежується його життєвий шлях, висвітлюється інтенсивна і плідна наукова діяльність. В представленому матеріалі «Асаулы: два покоління талантів» розповідається про те, що імя Анатолія Миколайовича можна віднайти в рейтингу «Тисячі самих професійних менеджерів Росії». В цій же статті розповідається про Максима Асаула, який є гідним продовжувачем наукових досягнень свого батька, став переможцем Російського конкурсу «Менеджер року». Книжкова виставка також представляє всі публікації місцевої преси за всі роки, які присвячені нашому видатному землякові.

Поряд оформлено куточок «Анатолій Асаул – Почесний громадянин Решетилівщини», де знаходиться подарована ним література для користувачів бібліотеки: серія видань «Экономическое возрождение России», підручники для вищої школи «Экономика недвижимости», науковий збірник «Корпоративне управління в Україні: менеджмент, фінанси, аудит» та багато інших праць. Тут можна ознайомитися з номерами наукового журналу «Экономическое возрождение России», головним редактором якого є А.М.Асаул, та знайти інформацію про внесено спонсорську допомогу нашого земляка на розвиток бібліотечної справи в районі.

А подарунків було багато. Це перш за все авторські видання, книги нашого земляка, лауреата Державної премії ім. Т.Г.Шевченка Олексія Дмитренка: «Земля небесна», «Де береться Дніпро...», «Шорстка моя отава зацвіла», видані за участю Полтавського земляцтва в Санкт-Петербурзі, редакції журналу «Экономическое возрождение России» та особисто Анатолія Миколайовича Асаула. Ці книги є цінним подарунком для користувачів як районної,

Під час одного з візитів у Решетилівку А.М.Асаул віддає також методичний кабінет райвідділу освіти.

так і багатьох сільських бібліотек. Особливо цінними подарунками від А.М.Асаула для бібліотеки були ксерокс, комп'ютер з принтером та сканером. Завдяки коштом, отриманим за надання послуг на ксероксі, бібліотека придбала 806 книг на суму 22952 грн. Це література, яка користується попитом: підручники для вищих навчальних закладів, найновіша галузева, художня література українських, російських, зарубіжних авторів, детективи, любовні романи, книги про життя відомих людей.

Користувачі та працівники бібліотеки щиро вдячні Анатолію Миколайовичу за такі подарунки, адже одні мають змогу читати нову літературу, а інші – її пропонувати. До речі, це єдина людина, яка в останній час зробила такий великий вклад у розвиток Решетилівської районної бібліотеки і завдяки цьому наш заклад став більш популярним, технічно оснащеним. Подарована комп'ютерна техніка змінила працю бібліотекаря. Вся бібліотечна документація набирається на комп'ютері, змінився підхід до підготовки масових заходів, мають сучасне дизайнерське оформлення книжкові виставки та полиці, поновлюються застарілі роздільники у книжковому фонді.

Колектив Решетилівської районної бібліотеки уклібно дякує Вам, шановний Анатолію Миколайовичу, за Ваш цінний внесок у розвиток нашої бібліотеки і з щирою вдячністю та особливою пошаною вітає Вас з 60-річчям. Зичимо Вам щастя, вічної душевної молодості, життєвого оптимізму, добра, міцного здоров'я. Нехай кожний день буде для Вас наповнений плідним змислом, радістю, щастям, поруч будуть лише люблячі серця та вірні друзі, а праця Ваша – щедра на людську шану.

Колектив Решетилівської районної бібліотеки.

Зачаровує своєю мудрою простотою

«Як важливо, коли стоїш на перехресті, знайти саме свою дорогу – ту, яка визначена Богом саме для тебе» — відзначає у своїх працях Блаженніший митрополит Володимир Київський і всієї України.

Для того, щоб знайти своє покликання, потрібно вчитися, потрібно працювати над собою, виховувати себе. Без кропінки і багатолітньої праці неможливо досягти висот в жодній справі.

Анатолій Миколайович Асаул знайшов своє покликання в житті. Великий вчений, відомий науковець, прекрасний викладач, заслужений будівельник Росії, лауреат багатьох премій і нагород, автор підручників і книг про економіку і будівництво зачаровує усіх, хто коли-небудь спілкувався з ним, своєю мудрою простотою.

Анатолій Миколайович з радістю відгукнувся на прохання парафіян Свято-Миколаївської православної церкви, що у Глибокій Балці. До храмового свята він подарував нам святі образи Спасителя та Божої Матері. Тепло і затишно стало в маленькому сільському храмі від неповторної краси ікон і від уваги та добра нашого земляка.

При зустрічі з такою Людиною серце радіє, душу охоплюють почуття радості і глибокої вдячності Богу, що такі люди є на світі, як Анатолій Миколайович Асаул. Ми дуже вдячні йому за допомогу, увагу, турботу, за прекрасний духовний дарунок для сільської глибоки Решетилівщини.

Життєве кредо Анатолія Миколайовича – відродження духовності рідного краю, бо він твердо знає: без високої духовності немає людини, немає держави.

Наш вельмишановний ювіляр святкує свій день народження восени. Осінь в природі – це час досягання плодів, час збору врожаю, час заготівель на зиму до майбутньої весни. Щаслива та людина, яка збере з дерев свого саду та зі свого городу багато повноцінних добрих плодів, що ввібрали в себе соки матері-землі.

Недаремні Ваші труди, шановний Анатолію Миколайовичу, в догляді за садом, в обробітку землі. Ваше життя прекрасне і збагачене справами милосердя, співчуття, щедрості, воно багате на плоди любові до Бога і ближнього.

У Свято-Миколаївському храмі в Решети-

лівці праворуч від солії знаходиться ікона Покрови Пресвятої Богородиці, подарована А.М.Асаулом та його родиною на молитовну згадку, на благословення рідного краю. Хай Мати Божа простирає свій Небесний Покров над усіма нами і береже нашого шановного ювіляра на многая і блага літа!

*Життя – то, кажуть, темний ліс.
В нім стежку кожен обирає сам.
Крізь темінь Він науки світло ніс,
Повагу друзям, рідним і батькам.
Він нам доводить: все, що хочеш ти,
Яких не мрієш досягти висот,
Без сумніву ти можеш осягти,
В чужім краю прославити народ.
Людина мудра Ви, непересічна,
З відкритою і щирою душею
Ви вірите: добро – критерій вічний!
Любов'ю щедро ділитесь своєю.
Ви збудували дім, сім'ю створили –
Так, як народна мудрість нам гласить.
Ви древо Милосердя посадили,
Багато добрих справ на нім висить.
Так хай Господь у цю приємну дату,
З якою і вітаємо ми Вас,
Дарує Вам щасливих літ багато,
Прийміть уклін доземний Ви від нас.*

Г.ЛИСЯК,
вчителька Глибокобалківської школи I-II ст.

Ваш багатий досвід, глибокі знання, оптимізм, уміння аналізувати, передбачати, вирішувати проблеми ще багато користі принесуть людям.

**Щиро вітаємо
Анатолія Миколайовича
з ювілеєм!**

Бажаємо міцного здоров'я на многая літа! Успіхів Вам у праці, наснаги, терпіння, сподівання на все добре. Нехай мир і спокій панують у Вашій душі і в родині. Лампадка молитви за Вас теплиться у кожному храмі, де помігали Ви, в кожному серці, яке Ви зігріли своєю уважністю, мудрістю, добротою – Вірою, Надією, Любов'ю.

З глибокою повагою до ювіляра Свято-Миколаївська парафіяльна громада с. Глибока Балка.

«Решетилівський вісник»
Індекс 61576

Редактор І.Циган.

Адреса редакції:

38400, с-ще Решетилівка, вул. Шевченка, 4.
Тел.-факс – 2-14-57, 2-16-01, 2-17-04

Електронна пошта: resvisnik@yandex.ru

Тираж
6120 прим.